

[Hans Thyge Jacobsen.]

store Kommuner, som de socialdemokratiske Borgmestre har Ansvaret for, befinder sig i en virkelig Nødstilstand. Man nedsatte et Udvalg, hvis Opgave skulde være at se at faa det bedst mulige ud af dette, og dette Udvalg fik endvidere Paalæg om at overveje, om der kan gives Retningslinier for Kommunernes Holdning over for Tilflyttere og arbejdsuvillige. Det er jo et nyt Tideres Tegn, at socialdemokratiske Borgmestre taler om Tilflyttere og arbejdsuvillige og retter en opsigtvækkende Henvendelse til Offentligheden om dette.

Jeg skal nævne en fjerde Henvendelse til Offentligheden, som er fremkommet fra en Kommune. Det er en Meddelelse fra Københavns Kommune om, at der i Anledning af Socialreformens Ikrafttræden skal finde Nyansættelse Sted af ikke mindre end 179 fast ansatte Funktionærer, hvilket betyder over 1 Mill. Kr. ekstra Udgift til Lønninger i Københavns Forsørgelsesvæsen. Den samlede Personaleforøgelse, Socialreformen vil udkræve, naar den skal administreres her i København, vil være en Kontorchef, to Ekspeditionsssekretærer, fem Fuldmægtige, elleve Overassistenter, syv Sekretærer, to og fyre Assisterter og tre og tres Kontorister. I de otte Socialkontorer skal der endvidere nyansættes otte Fuldmægtige, tre Overassistenter, fire og tyve Assisterter, otte Kontorister. Det betyder for Københavns Kommune en Merudgift til Lønninger paa over 1 Mill. Kr. om Aaret. Se, af alle disse Henvendelser — og der er mange flere fra Kommuner til den danske Offentlighed — faar man, naar man analyserer dem, et levende Indtryk af, at det for det første er galt med de Udgiftsforøgelser, som paaføres Kommunerne, og dernæst er det galt med de mange — jeg tror, jeg skal indskrænke mig til at sige Hundreder, ikke som Lolland-Falsters „Social-Demokrat“ Tusinder Tilflyttere, som Kommunerne faar, og hvoraf der efter de tre socialdemokratiske Borgmestres Udsagn er mange arbejdsuvillige. For det tredje er det, som Kommunerne klager over, naar de henvender sig til Offentligheden, Personaleforøgelsen til Administrationen.

Sig mig, mon Tiden egentlig ikke er inde til, at Kanslerdepartierne under Hensyn til det parlamentariske Ansvar, de dog har, gav Besked om, hvad Meningen egentlig er? Gennemførte man ikke Socialreformen under Fællesraadet: Forenkling, hvad Administrationen angaar, og Hvilen i sig selv, hvad Reformens økonomiske Virkninger angaar. Maa jeg spørge, hvad det er

for en Forenkling, der her finder Sted i Administrationen, naar vi for vore Øjne ser, at i samme Øjeblik Socialreformen er traadt i Kraft, skal Administrationen have en Forøgelse af Personale, som jo langt overstiger, hvad nogen havde tænkt sig muligt, og der lyder fra Skagen til Gedser et Raab om, at man kan jo slet ikke overkomme at udføre det overvældende Arbejde, man har faaet at udføre i Socialkontorerne, man maa have mere Personale endnu. Mig forekommer det, at naar Socialministeren siger eller sagde: Forenkling, er der sket lige præcis det modsatte. I saa Henseende er der stor Lighed mellem den højtærede Socialminister og en meget vigtig Person paa et andet Sted i vort Samfund, nemlig Statskonsulent S. Sørensen i London. Han har det ogsaa saadan, at der sker lige det modsatte af, hvad han siger. Naar man bare ved det, kan man rette sig efter det, men man har ikke vidst det om Socialministeren før nu, men nu ved vi altsaa, at naar Socialministeren siger: Forenkling, betyder det, at der kommer i Hundredevis af nye Tjenestemænd i Administrationen af de sociale Love. Jeg spørger yderligere: Hvad er egentlig Meningen med, at Socialreformen økonomisk skulde hvile i sig selv?

Det blev under stor Applaus fra alle andre Sider her i Salen end netop fra Det konservative Folkepartis Side og fra det ærede Medlem Hr. Pinholts Side, fra alle Sider, siger jeg, blev det under stor Applaus bekendtgjort, at nu havde man faaet en Socialreform, som ikke skulde koste en Øre i ekstra Udgifter, og jeg mindes, at da jeg under min Tale ved Folkeforsikringslovens tredje Behandling anførte min Tvivl herom, svarede det ærede Medlem Hr. Krag, at han endogsaa mente, at der summa summarum vilde blive en Besparelse paa 1,2 Mill. Kr. om Aaret. Nu vel, jeg skænkede dengang det ærede Medlem Hr. Krag disse 1,2 Mill. Kr., dem vilde vi ikke skændes om, men jeg tror dog nok, jeg tør sige, at den af det ærede Medlem Hr. Krag dengang beregnede Gevinst har vendt sig til et sørgeligt Tab. Jeg forudsagde dengang, at „Hvilen i sig selv“ vilde blive forstyrret af Drømme, og jeg tror nok, man kan sige, at de har udartet sig til et Mareridt.

At Socialreformens Gennemførelse for Statsfinansernes Vedkommende har betydet en uhyre Stigning, saa at Socialministerens Budget i Dag andrager 142 Mill. Kr., det ved enhver i denne Sal: (*Socialministeren* [Steinke]: 132 Mill. Kr.). 132 Mill. Kr., undskyld, 132 Mill. Kr., det er alt nok! Men hvor bliver Kommunernes Besparelser